

**ZDRUŽENO BESEDILO MLI IN KONVENCIJE
MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO UKRAJINE
O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH
UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA IN PREMOŽENJA**

Splošno opozorilo glede dokumenta z združenim besedilom

V tem dokumentu je predstavljeno združeno besedilo za uporabo Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Ukrajine o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, podpisane 23. aprila 2003 ("konvencija"), kot je prilagojena z Večstransko konvencijo o izvajanju z mednarodnimi davčnimi sporazumi povezanih ukrepov za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki jo je Republika Slovenija podpisala 7. junija 2017, Ukrajina pa 23. julija 2018 ("MLI").

Ta dokument je bil pripravljen na podlagi stališča Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 22. marca 2018, in stališča Ukrajine glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 8. avgusta 2019. Ti stališči glede MLI se lahko spremenita, kot je določeno v MLI. Spremembe stališč glede MLI bi lahko spremenile učinke MLI na konvencijo.

Verodostojna pravna besedila konvencije in MLI imajo prednost ter ostajajo veljavna pravna besedila.

Določbe MLI, ki se uporabljajo glede določb konvencije, so v celotnem besedilu tega dokumenta navedene v okvirih v sklopu relevantnih določb konvencije. Okviri, ki vsebujejo določbe MLI, so bili na splošno umeščeni skladno z vrstnim redom določb Vzorčne davčne konvencije OECD 2017.

Besedila določb MLI so bila spremenjena zaradi uskladitve terminologije, ki je uporabljena v MLI, s terminologijo, ki je uporabljena v konvenciji (kot je "zajeti davčni sporazum" in "konvencija", "pogodbene jurisdikcije" in "države pogodbenice"), da bi se olajšalo razumevanje določb MLI. Spremembe terminologije so namenjene izboljšanju berljivosti dokumenta in niso namenjene spreminjanju vsebine določb MLI. Podobno so bili spremenjeni deli določb MLI, ki opisujejo obstoječe določbe konvencije: zaradi lažje berljivosti je bilo opisno besedilo nadomeščeno s pravnimi sklici na obstoječe določbe.

V vseh primerih je treba sklice na določbe konvencije ali na konvencijo razumeti, kot da se nanašajo na konvencijo, kot je prilagojena z določbami MLI, če so se take določbe MLI začele uporabljati.

Napotila

Verodostojna pravna besedila MLI in konvencije so v Republiki Sloveniji dostopna v Uradnem listu Republike Slovenije št. 12/04-MP in 2/18-MP (<https://www.uradni-list.si>).

Stališče Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 22. marca 2018, in stališče Ukrajine glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 8. avgusta 2019, je dostopno [na spletni strani depozitarja MLI \(OECD\)](#).

Opozorilo o začetku uporabe določb MLI

Določbe MLI, ki se uporabljajo za konvencijo, se ne začnejo uporabljati z istimi dnevi, kot izvirne določbe konvencije. Vsaka od določb MLI se lahko začne uporabljati z različnimi dnevi, odvisno od vrst relevantnih davkov (davki, odtegnjeni pri viru, ali drugi obračunani davki) ter od odločitev Republike Slovenije in Ukrajine v njihovih stališčih glede MLI.

Datuma deponiranja listin o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi: 22. marec 2018 za Republiko Slovenijo in 8. avgust 2019 za Ukrajino.

Začetek veljavnosti MLI: 1. julij 2018 za Republiko Slovenijo in 1. december 2019 za Ukrajino.

Določbe MLI se v zvezi s konvencijo začnejo uporabljati:

- v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2020 ali po njem;
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračunata državi pogodbenici, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. junija 2020 ali po njem.

KONVENCIJA

MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO UKRAJINE O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA IN PREMOŽENJA

Vlada Republike Slovenije in Vlada (Kabinet ministrov) Ukrajine sta se

[NADOMEŠČENO s prvim in tretjim odstavkom 6. člena MLI] [v želji, da bi sklenili konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja,]

Naslednja prvi in tretji odstavek 6. člena MLI nadomeščata besedilo v preambuli te konvencije, ki se nanaša na namen odpraviti dvojno obdavčevanje:

6. ČLEN MLI – NAMEN ZAJETEGA DAVČNEGA SPORAZUMA

z namenom odprave dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki, ki jih zajema *ta konvencija*, ne da bi se ustvarile možnosti za neobdavčitev ali zmanjšanje obdavčitve z davčnimi utajami ali izogibanjem davkom (vključno z izkoriščanjem ugodnejših mednarodnih sporazumov zaradi pridobitve ugodnosti, ki jih zagotavlja *konvencija*, za posredne koristi rezidentov tretjih jurisdikcij),

v želji po nadaljnjem razvijanju gospodarskih odnosov in krepitvi sodelovanja v davčnih zadevah,

sporazumeli:

1. člen

OSEBE, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

Ta konvencija se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. člen

DAVKI, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

1. Ta konvencija se uporablja za davke od dohodka in premoženja, ki se uvedejo v imenu države pogodbenice ali njenih političnih enot ali lokalnih oblasti, ne glede na način njihove uvedbe.

2. Za davke od dohodka in premoženja se štejejo vsi davki, uvedeni na celoten dohodek, celotno premoženje ali na sestavine dohodka ali premoženja, vključno z davki od dobička iz odtujitve premičnin ali nepremičnin, davki na skupne zneske mezd ali plač, ki jih plačujejo podjetja, ter davki na zvišanje vrednosti kapitala.

3. Obstoječi davki, za katere se uporablja konvencija, so zlasti:

a) v Sloveniji:

i) davek od dobička pravnih oseb;

ii) davek od dohodka posameznikov, vključno z mezdami in plačami, dohodkom iz kmetijskih dejavnosti, dohodkom iz poslovanja, dobičkom iz kapitala in dohodkom iz nepremičnin in premičnin, in

iii) davek od premoženja

(v nadaljevanju "slovenski davek");

b) v Ukrajini:

i) davek od dobička podjetij in

ii) davek od dohodka posameznikov

(v nadaljevanju "ukrajinski davek").

4. Konvencija se uporablja tudi za enake ali vsebinsko podobne davke, ki se uvedejo po datumu podpisa konvencije dodatno k obstoječim davkom ali namesto njih. Pristojna organa držav pogodbenic drug drugega uradno obvestita o vseh bistvenih spremembah njihovih davčnih zakonodaj.

3. člen

SPLOŠNA OPREDELITEV IZRAZOV

1. V tej konvenciji, razen če sobesedilo ne zahteva drugače:

a) izraz "Slovenija" pomeni Republiko Slovenijo, in ko se uporablja v zemljepisnem smislu, območje Slovenije, vključno z morskim območjem, morskim dnom in podzemljem ob teritorialnem morju, na katerem lahko Slovenija izvaja svoje suverene pravice in jurisdikcijo v skladu s svojo domačo zakonodajo in mednarodnim pravom;

b) izraz "Ukrajina", ko se uporablja v zemljepisnem smislu, pomeni območje Ukrajine, njen epikontinentalni pas in izključno (morsko) ekonomsko cono, vključno s katerim koli območjem zunaj teritorialnega morja Ukrajine, ki je bilo ali se lahko v skladu z mednarodnim pravom določi kot območje, na katerem se lahko izvajajo pravice Ukrajine v zvezi z morskim dnom in podzemljem ter njunimi naravnimi viri;

c) izraz "državljan" pomeni:

i) posameznika, ki ima državljanstvo države pogodbenice;

ii) pravno osebo, osebno družbo ali združenje, katerega status izhaja iz veljavne zakonodaje države pogodbenice;

d) izraza "država pogodbenica" in "druga država pogodbenica" pomenita, kot zahteva sobesedilo, Slovenijo ali Ukrajino;

e) izraz "oseba" vključuje posameznika, družbo in katero koli drugo telo, ki združuje več oseb;

f) izraz "družba" pomeni katero koli korporacijo ali kateri koli subjekt, ki se za davčne namene obravnava kot korporacija;

g) izraza "podjetje države pogodbenice" in "podjetje druge države pogodbenice" pomenita podjetje, ki ga upravlja rezident države pogodbenice, in podjetje, ki ga upravlja rezident druge države pogodbenice;

h) izraz "mednarodni promet" pomeni prevoz z ladjo, letalom ali cestnim vozilom, ki ga opravlja podjetje države pogodbenice, razen če ladja, letalo ali cestno vozilo ne opravlja prevozov samo med kraji v drugi državi pogodbenici;

i) izraz "pristojni organ" pomeni v Sloveniji Ministrstvo za finance Republike Slovenije ali pooblaščenega predstavnika tega ministrstva in v Ukrajini Državno davčno upravo Ukrajine ali pooblaščenega predstavnika te uprave.

2. Kadar koli država pogodbenica uporabi konvencijo, ima kateri koli izraz, ki v njej ni opredeljen, razen če sobesedilo ne zahteva drugače, pomen, ki ga ima takrat po pravu te države za namene davkov, za katere se konvencija uporablja, pri čemer kateri koli pomen po davčni zakonodaji te države pogodbenice prevlada nad pomenom izraza po drugi zakonodaji te države pogodbenice.

4. člen

REZIDENT

1. V tej konvenciji izraz "rezident države pogodbenice" pomeni osebo, ki je po zakonodaji te države pogodbenice dolžna plačevati davke zaradi svojega stalnega prebivališča, prebivališča, sedeža uprave, kraja ustanovitve ali katerega koli drugega podobnega merila, in vključuje tudi to državo pogodbenico in katero koli njeno politično enoto ali lokalno oblast. Ta izraz pa ne vključuje osebe, ki je dolžna v tej državi pogodbenici plačevati davke samo v zvezi z dohodki iz virov v tej državi pogodbenici ali od premoženja v njej.

2. Kadar je zaradi določb prvega odstavka tega člena posameznik rezident obeh držav pogodbenic, se njegov status določi tako:

a) šteje se samo za rezidenta države pogodbenice, v kateri ima na razpolago stalno prebivališče; če ima stalno prebivališče na razpolago v obeh državah pogodbenicah, se šteje samo za rezidenta države pogodbenice, s katero ima tesnejše osebne in ekonomske odnose (središče življenjskih interesov);

b) če ni mogoče opredeliti države pogodbenice, v kateri ima središče življenjskih interesov, ali če nima v nobeni od držav pogodbenic na razpolago stalnega prebivališča, se šteje samo za rezidenta države pogodbenice, v kateri ima običajno bivališče;

c) če ima običajno bivališče v obeh državah pogodbenicah ali v nobeni od njiju, se šteje samo za rezidenta države pogodbenice, katere državljan je;

d) če je državljan obeh držav pogodbenic ali nobene od njiju, pristojna organa držav pogodbenic vprašanje rešita s skupnim dogovorom.

3. Kadar je zaradi določb prvega odstavka tega člena oseba, ki ni posameznik, rezident obeh držav pogodbenic, se šteje samo za rezidenta države pogodbenice, v kateri je njen sedež dejanske uprave.

5. člen

STALNA POSLOVNA ENOTA

1. V tej konvenciji izraz "stalna poslovna enota" pomeni stalno mesto poslovanja, prek katerega v celoti ali delno potekajo posli podjetja.

2. Izraz "stalna poslovna enota" še posebej vključuje:

- a) sedež uprave,
- b) podružnico,
- c) pisarno,
- d) tovarno,
- e) delavnico,
- f) napravo ali objekt za raziskovanje naravnih virov,
- g) rudnik, nahajališče nafte ali plina, kamnolom ali kateri koli drug kraj pridobivanja naravnih virov in
- h) skladišče ali drugo zgradbo, ki se uporablja kot prodajno mesto.

3. Gradbišče ali projekt gradnje ali montaže je stalna poslovna enota samo, če traja več kot dvanajst mesecev.

4. **[PRILAGOJENO z drugim odstavkom 13. člena MLI]** [Ne glede na prejšnje določbe tega člena se šteje, da izraz "stalna poslovna enota" ne vključuje:

- a) uporabe prostorov samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;
- b) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo;
- c) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za predelavo, ki jo opravi drugo podjetje;

- d) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za nakup dobrin ali blaga za podjetje ali zbiranje informacij za podjetje;
- e) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za opravljanje kakršne koli druge pripravljalne ali pomožne dejavnosti za podjetje;
- f) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za kakršno koli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih a) do e), če je splošna dejavnost stalnega mesta poslovanja, ki je posledica te kombinacije, pripravljalna ali pomožna.]

Naslednji drugi odstavek 13. člena MLI prilagaja četrti odstavek 5. člena te konvencije:

**13. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE Z UPORABO IZJEM ZA POSEBEJ NAVEDENE DEJAVNOSTI
(Možnost A)**

Ne glede na 5. člen konvencije se šteje, da izraz »stalna poslovna enota« ne vključuje:

- a) dejavnosti, ki so posebej navedene v *četrtem odstavku 5. člena konvencije* kot dejavnosti, za katere se šteje, da ne pomenijo stalne poslovne enote, ne glede na to, ali je ta izjema od statusa stalne poslovne enote odvisna od tega, ali je ta dejavnost pripravljalna ali pomožna,
- b) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za opravljanje katere koli dejavnosti, ki ni opisana v pododstavku a, za podjetje,
- c) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za katero koli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih a in b,

če je taka dejavnost ali v primeru pododstavka c celotna dejavnost stalnega mesta poslovanja pripravljalna ali pomožna.

Naslednji četrti odstavek 13. člena MLI se uporablja za četrti odstavek 5. člena te konvencije, kot je prilagojen z drugim odstavkom 13. člena MLI:

Četrti odstavek 5. člena konvencije, kot je prilagojen z drugim odstavkom 13. člena MLI, se ne uporablja za stalno mesto poslovanja, ki ga uporablja ali vzdržuje podjetje, če to podjetje ali tesno povezano podjetje opravlja poslovne dejavnosti na istem ali drugem kraju v isti državi pogodbenici in:

- a) to mesto ali drugo mesto pomeni stalno poslovno enoto za podjetje ali tesno povezano podjetje v skladu z določbami 5. člena konvencije, ali
- b) celotna dejavnost, ki je posledica kombinacije dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, ni pripravljalna ali pomožna,

pod pogojem, da so poslovne dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, dopolnilne funkcije, ki so del celovitega poslovanja.

5. [NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 12. člena MLI] [Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena, kadar oseba – ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za

katerega se uporablja šesti odstavek tega člena – deluje v imenu podjetja ter ima in običajno uporablja v državi pogodbenici pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu podjetja, se za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi pogodbenici v zvezi z dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če dejavnosti te osebe niso omejene na tiste iz četrtega odstavka tega člena, zaradi katerih se to stalno mesto poslovanja po določbah tega odstavka ne bi štelo za stalno poslovno enoto, če bi se opravljale prek stalnega mesta poslovanja.]

Naslednji prvi odstavek 12. člena MLI nadomešča peti odstavek 5. člena te konvencije:

12. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE S KOMISIJSKIMI ARANŽMAJI IN PODOBNIMI STRATEGIJAMI

Ne glede na 5. člen konvencije, vendar ob upoštevanju drugega odstavka 12. člena MLI, kadar oseba deluje v državi pogodbenici za podjetje in pri tem običajno sklepa pogodbe ali ima običajno vodilno vlogo, kar vodi k sklepanju pogodb, ki se sklepajo rutinsko, ne da bi jih podjetje bistveno spreminjalo, in so te pogodbe:

- a) v imenu podjetja, ali
- b) za prenos lastništva nad premoženjem v lasti tega podjetja ali premoženja, ki ga podjetje lahko uporablja, ali za podelitev pravice do uporabe takega premoženja, ali
- c) za storitve, ki jih to podjetje opravlja,

se za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi pogodbenici v zvezi s katerimi koli dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če se zaradi teh dejavnosti, če bi jih podjetje opravljalo prek svojega stalnega mesta poslovanja v tej državi pogodbenici, to stalno mesto poslovanja ne bi štelo za stalno poslovno enoto v skladu z opredelitvijo stalne poslovne enote v določbah 5. člena konvencije.

6. [NADOMEŠČENO z drugim odstavkom 12. člena MLI] [Ne šteje se, da ima podjetje stalno poslovno enoto v državi pogodbenici samo zato, ker opravlja posle v tej državi pogodbenici prek posrednika, splošnega komisionarja ali katerega koli drugega zastopnika z neodvisnim statusom, če te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja.]

Naslednji drugi odstavek 12. člena MLI nadomešča šesti odstavek 5. člena te konvencije:

12. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE S KOMISIJSKIMI ARANŽMAJI IN PODOBNIMI STRATEGIJAMI

Prvi odstavek 12. člena MLI se ne uporablja, če oseba, ki deluje v državi pogodbenici za podjetje druge države pogodbenice, posluje v prvi omenjeni državi pogodbenici kot neodvisni zastopnik in deluje za podjetje v okviru tega običajnega poslovanja. Če pa oseba deluje izključno ali skoraj izključno za eno ali več podjetij, s katerimi je tesno povezana, ta oseba v zvezi s katerim koli takim podjetjem ne velja za neodvisnega zastopnika v smislu tega odstavka.

7. Dejstvo, da družba, ki je rezident države pogodbenice, nadzoruje družbo, ki je rezident druge države pogodbenice ali opravlja posle v tej drugi državi pogodbenici (prek stalne

poslovne enote ali drugače) ali je pod nadzorom take družbe, samo po sebi še ne pomeni, da je ena od družb stalna poslovna enota druge.

Naslednji prvi odstavek 15. člena MLI se uporablja za določbe te konvencije:

15. ČLEN MLI – OPREDELITEV OSEBE, KI JE TESNO POVEZANA S PODJETJEM

Za namene določb 5. člena konvencije, je oseba tesno povezana s podjetjem, če ima na podlagi vseh ustreznih dejstev in okoliščin eden nadzor nad drugim ali pa sta oba pod nadzorom istih oseb ali podjetij. V vsakem primeru se oseba šteje za tesno povezano s podjetjem, če ima eden izmed njiju neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža v drugem (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) ali če ima druga oseba neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) v osebi in podjetju.

6. člen

DOHODEK IZ NEPREMIČNIN

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice, ki izhaja iz nepremičnin (vključno z dohodkom iz kmetijstva ali gozdarstva), ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi pogodbenici.
2. Izraz "nepremičnine" ima pomen, ki ga ima po zakonodaji države pogodbenice, v kateri je zadevna nepremičnina. Izraz vedno vključuje premoženje, ki je sestavni del nepremičnin, živino in opremo, ki se uporablja v kmetijstvu in gozdarstvu, pravice, za katere se uporabljajo določbe splošnega prava v zvezi z zemljiško lastnino, užitek na nepremičninah in pravice do spremenljivih ali stalnih plačil kot odškodnino za izkoriščanje ali pravico do izkoriščanja nahajališč rud, virov ter drugega naravnega bogastva. Ladje, čolni, letala in cestna vozila se ne štejejo za nepremičnine.
3. Določbe prvega odstavka tega člena se uporabljajo za dohodek, ki se ustvari z neposredno uporabo, dajanjem v najem ali katero koli drugo obliko uporabe nepremičnine.
4. Določbe prvega in tretjega odstavka tega člena se uporabljajo tudi za dohodek iz nepremičnin podjetja in za dohodek iz nepremičnin, ki se uporabljajo za opravljanje samostojnih osebnih storitev.

7. člen

POSLOVNI DOBIČEK

1. Dobiček podjetja države pogodbenice se obdavči samo v tej državi pogodbenici, razen če podjetje ne posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej. Če podjetje posluje, kot je prej omenjeno, se lahko dobiček podjetja obdavči v drugi državi pogodbenici, vendar samo toliko dobička, kot se pripíše tej stalni poslovni enoti.
2. Ob upoštevanju določb tretjega odstavka tega člena, kadar podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, se v vsaki državi pogodbenici tej stalni poslovni enoti pripíše dobiček, za katerega bi se lahko pričakovalo, da bi ga imela, če bi bila različno in ločeno podjetje, ki opravlja enake ali podobne dejavnosti pod istimi ali podobnimi pogoji ter povsem neodvisno posluje s podjetjem, katerega stalna poslovna enota je.
3. Pri določanju dobička stalne poslovne enote je dovoljeno odšteti stroške, ki nastanejo za namene stalne poslovne enote, vključno s poslovnimi in splošnimi upravnimi stroški, ki so tako nastali v državi pogodbenici, v kateri je stalna poslovna enota, ali drugje.
4. Če se v državi pogodbenici dobiček, ki se pripíše stalni poslovni enoti, po njeni zakonodaji običajno določi na podlagi porazdelitve vsega dobička podjetja na njegove dele, nič v drugem odstavku tega člena tej državi pogodbenici ne preprečuje določiti obdavčljivega dobička z običajno porazdelitvijo; sprejeta metoda porazdelitve pa mora biti taka, da je rezultat v skladu z načeli tega člena.
5. Stalni poslovni enoti se ne pripíše dobiček samo zato, ker nakupuje dobrine ali blago za podjetje.
6. Za namene prejšnjih odstavkov se dobiček, ki se pripíše stalni poslovni enoti, vsako leto določi po isti metodi, razen če ni upravičenega in zadostnega razloga za nasprotno.
7. Kadar dobiček vključuje dohodkovne postavke, ki so posebej obravnavane v drugih členih te konvencije, določbe tega člena ne vplivajo na določbe tistih členov.

8. člen

MEDNARODNI PREVOZ

1. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice ustvari z opravljanjem ladijskih, letalskih ali cestnih prevozov v mednarodnem prometu, se obdavči samo v tej državi pogodbenici.
2. V tem členu dobiček od ladijskih ali letalskih prevozov v mednarodnem prometu vključuje:
 - a) dohodek od najema praznih ladij ali letal in
 - b) dobiček iz uporabe, vzdrževanja ali najema zabojnikov (vključno s priklopniki in sorodno opremo za prevoz zabojnikov), uporabljenih za prevoz dobrin ali blaga,če so tak najem oziroma taka uporaba, vzdrževanje ali najem priložnostni glede na opravljanje ladijskih ali letalskih prevozov v mednarodnem prometu.

3. Če dobiček iz prvega odstavka tega člena ustvari rezident države pogodbenice iz udeležbe v interesnem združenju, mešanem podjetju ali mednarodni prevoznici, se dobiček, ki se pripiše temu rezidentu, obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je.

9. člen

POVEZANA PODJETJA

1. Kadar:

- a) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja druge države pogodbenice ali
- b) so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice

in v obeh primerih obstajajo ali se uvedejo med podjetjema v njunih komercialnih ali finančnih odnosih pogoji, drugačni od tistih, ki bi obstajali med neodvisnimi podjetji, se kakršen koli dobiček, ki bi prirastel enemu od podjetij, če takih pogojev ne bi bilo, vendar prav zaradi takih pogojev ni prirastel, lahko vključi v dobiček tega podjetja in ustrezno obdavči.

2. Kadar država pogodbenica v dobiček podjetja te države pogodbenice vključuje – in ustrezno obdavči – dobiček, za katerega je bilo že obdavčeno podjetje druge države pogodbenice v tej drugi državi pogodbenici, in je tako vključeni dobiček dobiček, ki bi prirastel podjetju prve omenjene države pogodbenice, če bi bili pogoji, ki obstajajo med podjetjema, taki, kot bi obstajali med neodvisnimi podjetji, ta druga država pogodbenica ustrezno prilagodi znesek davka, ki se v tej državi obračuna od tega dobička. Pri določanju take prilagoditve je treba upoštevati druge določbe te konvencije, pristojna organa držav pogodbenic pa se po potrebi med seboj posvetujeta.

10. člen

DIVIDENDE

1. Dividende, ki jih družba, ki je rezident države pogodbenice, plača rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi pogodbenici.

2. Take dividende pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, in v skladu z zakonodajo te države pogodbenice, če pa je upravičeni lastnik dividend rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne presega:

- a) 5 odstotkov bruto zneska dividend, če je upravičeni lastnik družba, ki ima neposredno v lasti najmanj 25 odstotkov kapitala družbe, ki plačuje dividende;
- b) 15 odstotkov bruto zneska dividend v vseh drugih primerih.

Pristojna organa držav pogodbenic s skupnim dogovorom uredita način uporabe teh omejitev.

Ta odstavek ne vpliva na obdavčenje družbe v zvezi z dobičkom, iz katerega se plačajo dividende.

3. Izraz "dividende", kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz delnic ali drugih pravic do udeležbe v dobičku, ki niso terjatve, in tudi dohodek iz drugih korporacijskih pravic, ki se davčno obravnava enako kot dohodek iz delnic po zakonodaji države pogodbenice, katere rezident je družba, ki dividende deli.

4. Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi pogodbenici samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je delež, v zvezi s katerim se dividende plačajo, dejansko povezan s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena te konvencije, odvisno od primera.

5. Kadar dobiček ali dohodek družbe, ki je rezident države pogodbenice, izhaja iz druge države pogodbenice, ta druga država pogodbenica ne sme uvesti nobenega davka na dividende, ki jih plača družba, razen če se te dividende plačajo rezidentu te druge države pogodbenice ali če je delež, v zvezi s katerim se take dividende plačajo, dejansko povezan s stalno poslovno enoto ali stalno bazo v tej drugi državi pogodbenici, niti ne sme uvesti davka od nerazdeljenega dobička na nerazdeljeni dobiček družbe, tudi če so plačane dividende ali nerazdeljeni dobiček v celoti ali delno sestavljeni iz dobička ali dohodka, ki nastane v taki drugi državi pogodbenici.

11. člen

OBRESTI

1. Obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se izplačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi pogodbenici.

2. Take obresti pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države pogodbenice, če pa je upravičeni lastnik obresti rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne presega 5 odstotkov bruto zneska obresti. Pristojna organa držav pogodbenic s skupnim dogovorom uredita način uporabe teh omejitev.

3. Izraz "obresti", kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe v dolžnikovem dobičku, in še posebej dohodek iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodek iz obveznic ali zadolžnic, vključno s premijami in nagradami od takih vrednostnih papirjev, obveznic ali zadolžnic. Kazni zaradi zamude pri plačilu se za namen tega člena ne štejejo za obresti.

4. Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik obresti, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri obresti nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi pogodbenici samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je terjatev, v zvezi s katero se obresti plačajo, dejansko povezana s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena te konvencije, odvisno od primera.

5. Šteje se, da obresti nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države pogodbenice. Kadar pa ima oseba, ki plačuje obresti, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala zadolžitev, za katero se plačajo obresti, ter take obresti krije taka stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da take obresti nastanejo v državi pogodbenici, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

6. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek obresti glede na terjatev, za katero se plačajo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

12. člen

LICENČNINE IN AVTORSKI HONORARJI

1. Licenčnine in avtorski honorarji, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi pogodbenici.

2. Take licenčnine in avtorski honorarji pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države pogodbenice, če pa je upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne presega 10 odstotkov bruto zneska licenčnin in avtorskih honorarjev v smislu pododstavka a) tretjega odstavka tega člena in 5 odstotkov bruto zneska licenčnin in avtorskih honorarjev v smislu pododstavka b) tretjega odstavka tega člena.

3. Izraz "licenčnine in avtorski honorarji", kot je uporabljen v tem členu, pomeni plačila vsake vrste, prejeta kot povračilo:

a) za uporabo ali pravico do uporabe kakršnih koli avtorskih pravic za literarno ali umetniško delo (vključno s kinematografskimi filmi ter filmi in trakovi za televizijsko in radijsko predvajanje) in

b) za uporabo ali pravico do uporabe kakršnih koli avtorskih pravic za znanstveno delo, katerega koli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali industrijske, komercialne ali znanstvene opreme ali za informacije o kakršnih koli industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah.

4. Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri licenčnine in avtorski honorarji nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej ali v tej drugi državi pogodbenici opravlja samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se licenčnine in avtorski honorarji plačajo, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena te konvencije, odvisno od primera.

5. Šteje se, da so licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države pogodbenice. Kadar pa ima oseba, ki plačuje licenčnine in avtorske honorarje, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala obveznost za plačilo licenčnin in avtorskih honorarjev ter take licenčnine in avtorske honorarje krije taka stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da so take licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi pogodbenici, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

6. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek licenčnin in avtorskih honorarjev glede na uporabo, pravico ali informacijo, za katero se plačujejo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

13. člen

KAPITALSKI DOBIČKI

1. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice ustvari z odtujitvijo nepremičnin, ki so omenjene v 6. členu te konvencije in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi pogodbenici.

2. **[NADOMEŠČENO s četrtim odstavkom 9. člena MLI]** [Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice ustvari z odtujitvijo delnic (razen delnic, uvrščenih na borzi članici Mednarodne zveze borz (IFSE – International Federation of Stock Exchanges)), katerih vrednost pretežno izhaja iz nepremičnin v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi pogodbenici.]

Naslednji četrti odstavek 9. člena MLI nadomešča drugi odstavek 13. člena te konvencije:

9. ČLEN MLI – KAPITALSKI DOBIČKI IZ ODTUJITVE DELNIC ALI DELEŽEV V SUBJEKTIH, KATERIH VREDNOST IZHAJA PREDVSEM IZ NEPREMIČNEGA PREMOŽENJA

Za namene *konvencije* se lahko dobički, ki jih rezident *države pogodbenice* doseže z odtujitvijo delnic ali primerljivih deležev, kot so deleži v partnerstvu ali skrbniškem skladu, obdavčijo v drugi *državi pogodbenici*, če je kadar koli v obdobju 365 dni pred odtujitvijo več kot 50 odstotkov vrednosti teh delnic ali primerljivih deležev izhajalo neposredno ali posredno iz nepremičnega premoženja (nepremičnin), ki je v tej drugi *državi pogodbenici*.

3. Dobiček iz odtujitve premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali premičnin, ki se nanašajo na stalno bazo, ki jo ima rezident države pogodbenice na voljo v drugi državi pogodbenici zaradi opravljanja samostojnih osebnih storitev, vključno z dobičkom iz odtujitve take stalne poslovne enote (same ali s celotnim podjetjem) ali take stalne baze, se lahko obdavči v tej drugi državi pogodbenici.

4. Dobiček iz odtujitve ladij, letal ali cestnih vozil, s katerimi podjetje države pogodbenice opravlja prevoze v mednarodnem prometu, ali premičnin, ki se nanašajo na opravljanje prevozov s takimi ladjami, letali ali cestnimi vozili, se obdavči samo v tej državi pogodbenici.

5. Dobiček iz odtujitve premoženja, ki ni premoženje, navedeno v prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku tega člena, se lahko obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki odtuji premoženje, če je ta dobiček obdavčljiv v tej državi pogodbenici.

14. člen

SAMOSTOJNE OSEBNE STORITVE

1. Dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz poklicnih storitev ali drugih samostojnih dejavnosti, se obdavči samo v tej državi pogodbenici, razen če nima stalne baze, ki mu je redno na voljo v drugi državi pogodbenici za opravljanje njegovih dejavnosti. Če ima tako stalno bazo, se dohodek lahko obdavči v drugi državi pogodbenici, a samo toliko dohodka, kolikor ga je pripisanega tej stalni bazi.

2. Izraz "poklicne storitve" vključuje še posebej samostojne znanstvene, literarne, umetniške, izobraževalne ali pedagoške dejavnosti kot tudi samostojne dejavnosti zdravnikov, odvetnikov, inženirjev, arhitektov, zobozdravnikov in računovodij.

15. člen

ODVISNE OSEBNE STORITVE

1. V skladu z določbami 16., 18., 19. in 20. člena te konvencije se plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, obdavčijo samo v tej državi pogodbenici, razen če se zaposlitev ne izvaja v drugi državi pogodbenici. Če se zaposlitev izvaja tako, se lahko tako dobljeni prejemki obdavčijo v tej drugi državi pogodbenici.

2. Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena se prejemek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, ki se izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi pogodbenici, če:

a) je prejemnik navzoč v drugi državi pogodbenici v obdobju ali obdobjih, ki ne presegajo skupno 183 dni v katerem koli obdobju dvanajstih mesecev, ki se začne ali konča v določenem davčnem letu, in

b) prejemek plača delodajalec, ki ni rezident druge države pogodbenice, ali se plača v njegovem imenu in

c) prejemka ne krije stalna poslovna enota ali stalna baza, ki jo ima delodajalec v drugi državi pogodbenici.

3. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se lahko prejemek, ki izhaja iz zaposlitve na ladji, letalu ali cestnem vozilu, s katerim se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, obdavči v državi pogodbenici, katere rezident je podjetje, ki opravlja ladijske, letalske ali cestne prevoze.

16. člen

PLAČILA DIREKTORJEM

Plačila direktorjem in druga podobna plačila, ki jih dobi rezident države pogodbenice kot član uprave družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi pogodbenici.

17. člen

UMETNIKI IN ŠPORTNIKI

1. Ne glede na določbe 14. in 15. člena te konvencije se lahko dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice kot nastopajoči izvajalec, kot je gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik ali glasbenik, ali kot športnik iz takšnih osebnih dejavnosti, ki jih izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči v tej drugi državi pogodbenici.

2. Kadar dohodek iz osebnih dejavnosti, ki jih izvaja nastopajoči izvajalec ali športnik kot tak, ne priraste samemu nastopajočemu izvajalcu ali športniku osebno, temveč drugi osebi, se ta dohodek kljub določbam 7., 14. in 15. člena te konvencije lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri potekajo dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika.

3. Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena se dohodek iz tega člena ne obdavči v državi pogodbenici, v kateri se izvajajo dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika, če se take dejavnosti pretežno financirajo z javnimi sredstvi obeh držav pogodbenic ali se izvajajo v okviru kulturnega sporazuma ali dogovora med državama pogodbenicama.

18. člen

POKOJNINE

V skladu z določbami drugega odstavka 19. člena te konvencije se pokojnine in drugi podobni prejemki, ki se izplačujejo rezidentu države pogodbenice za preteklo zaposlitev, obdavčijo samo v tej državi pogodbenici.

19. člen

DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plače, mezde in drugi podobni prejemki razen pokojnin, ki jih plačuje država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast posamezniku za storitve, ki jih opravi za to državo pogodbenico ali enoto ali oblast, se obdavčijo samo v tej državi pogodbenici.

b) Take plače, mezde in drugi podobni prejemki pa se obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, če se storitve opravljajo v tej državi pogodbenici in je posameznik rezident te države pogodbenice, ki:
 - i) je državljan te države pogodbenice ali
 - ii) ni postal rezident te države pogodbenice samo zaradi opravljanja storitev.
2. a) Vsaka pokojnina, plačana iz skladov države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti posamezniku za storitve, opravljene za to državo pogodbenico ali enoto ali oblast, se obdavči samo v tej državi pogodbenici.

b) Taka pokojnina pa se obdavči samo v drugi državi pogodbenici, če je posameznik rezident in državljan te države pogodbenice.
3. Določbe 15., 16., 17. in 18. člena te konvencije se uporabljajo za plače, mezde in druge podobne prejemke ter pokojnine za storitve, opravljene v zvezi s posli države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti.

20. člen

PROFESORJI IN UČITELJI

1. Posameznik, ki je ali je bil tik pred obiskom druge države pogodbenice rezident države pogodbenice in je na povabilo univerze, višje oziroma visoke šole, šole ali druge podobne izobraževalne ustanove, ki jo za neprofitno priznava vlada te druge države pogodbenice, navzoč v tej drugi državi pogodbenici v obdobju, ki ni daljše od dveh let od datuma prvega prihoda v to drugo državo pogodbenico, samo zaradi poučevanja ali raziskovanja ali obojega v taki izobraževalni ustanovi, se v tej drugi državi pogodbenici ne obdavči za prejemke za tako poučevanje ali raziskovanje.

2. Ta člen se za prejemke od raziskovanja uporablja samo, če tako raziskovanje izvaja posameznik v javno korist in ne predvsem v korist druge zasebne osebe ali oseb.

21. člen

ŠTUDENTI

Plačila, ki jih študent ali pripravnik, ki je ali je bil tik pred obiskom države pogodbenice rezident druge države pogodbenice in je v prvi omenjeni državi pogodbenici navzoč samo zaradi svojega izobraževanja ali usposabljanja, prejme za svoje vzdrževanje, izobraževanje ali usposabljanje, se ne obdavčijo v prvi omenjeni državi pogodbenici, če taka plačila nastanejo iz virov zunaj te države pogodbenice.

22. člen

DRUGI DOHODKI

1. Deli dohodka rezidenta države pogodbenice, ki nastanejo kjer koli in niso obravnavani v predhodnih členih te konvencije, se obdavčijo samo v tej državi pogodbenici.

2. Določbe prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo za dohodek, ki ni dohodek iz nepremičnin, kot so opredeljene v drugem odstavku 6. člena te konvencije, če prejemnik takega dohodka, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi pogodbenici samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej in je pravica ali premoženje, za katero se plača dohodek, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena te konvencije, odvisno od primera.

3. Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena se lahko dohodek iz iger na srečo, ki ga prejme rezident države pogodbenice in nastane v drugi državi pogodbenici, obdavči tudi v tej drugi državi pogodbenici.

23. člen

PREMOŽENJE

1. Premoženje, ki so nepremičnine iz 6. člena te konvencije, ki so v lasti rezidenta države pogodbenice in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi pogodbenici.

2. Premoženje, ki so premičnine, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali premičnine v zvezi s

stalno bazo, ki so na voljo rezidentu države pogodbenice v drugi državi pogodbenici za opravljanje samostojnih osebnih storitev, se lahko obdavči v tej drugi državi pogodbenici.

3. Premoženje, ki so ladje, letala in cestna vozila, s katerimi podjetje države pogodbenice opravlja prevoze v mednarodnem prometu, in premičnine v zvezi z opravljanjem prevozov s takimi ladjami, letali in cestnimi vozili, se obdavči samo v tej državi pogodbenici.

4. Vse druge sestavine premoženja rezidenta države pogodbenice se obdavčijo samo v tej državi pogodbenici.

24. člen

ODPRAVA DVOJNEGA OBDAVČEVANJA

Dvojno obdavčevanje se odpravi tako:

1. Kadar rezident države pogodbenice dobi dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se v skladu z določbami te konvencije lahko obdavči v drugi državi pogodbenici, prva omenjena država pogodbenica dovoli:

- a) kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu v tej drugi državi pogodbenici;
- b) kot odbitek od davka od premoženja tega rezidenta znesek, ki je enak davku od premoženja, plačanemu v tej drugi državi pogodbenici.

Tak odbitek v nobenem primeru ne sme presegati tistega dela davka od dohodka ali premoženja, ki je bil izračunan pred odbitkom, pripisanim dohodku ali premoženju, odvisno od primera, ki se lahko obdavči v tej drugi državi pogodbenici.

2. Kadar je v skladu s katero koli določbo konvencije dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice, ali premoženje, ki ga ima v lasti, oproščeno davka v tej državi pogodbenici, lahko ta država pogodbenica pri izračunu davka od preostalega dohodka ali premoženja takega rezidenta vseeno upošteva oproščeni dohodek ali premoženje.

25. člen

ENAKO OBRAVNAVANJE

1. Državljeni države pogodbenice ne smejo biti v drugi državi pogodbenici zavezani kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te druge države pogodbenice v enakih okoliščinah, še zlasti glede rezidentstva. Ta določba se ne glede na določbe 1. člena te konvencije uporablja tudi za osebe, ki niso rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. Osebe brez državljanstva, ki so rezidenti države pogodbenice, v nobeni državi pogodbenici ne smejo biti zavezane kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te države pogodbenice v enakih okoliščinah.

3. Obdavčevanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ne sme biti manj ugodno v tej drugi državi pogodbenici, kot je obdavčevanje podjetij te druge države pogodbenice, ki opravljajo enake dejavnosti.

4. Razen kadar se uporabljajo določbe prvega odstavka 9. člena te konvencije, šestega odstavka 11. člena te konvencije ali šestega odstavka 12. člena te konvencije, se obresti, licenčnine in avtorski honorarji ter druga izplačila, ki jih plača podjetje države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice, pri določanju obdavčljivega dobička takega podjetja odbijejo pod istimi pogoji, kot če bi bili plačani rezidentu prve omenjene države pogodbenice. Podobno se tudi kakršni koli dolgovi podjetja države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice pri določanju obdavčljivega premoženja takega podjetja odbijejo pod istimi pogoji, kot če bi bili pogodbeno dogovorjeni z rezidentom prve omenjene države pogodbenice.

5. Podjetja države pogodbenice, katerih kapital je v celoti ali delno, neposredno ali posredno v lasti ali pod nadzorom enega ali več rezidentov druge države pogodbenice, ne smejo biti v prvi omenjeni državi pogodbenici zavezana kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve do podobnih podjetij prve omenjene države pogodbenice.

6. Nobena določba tega člena se ne razlaga, kot da zavezuje katero koli državo pogodbenico, da prizna posameznikom, ki niso rezidenti te države pogodbenice, kakršne koli osebne olajšave, druge olajšave in znižanja za davčne namene, ki jih priznava posameznikom, ki so taki rezidenti, v skladu z merili, ki jih ne vsebuje splošna davčna zakonodaja.

7. Določbe tega člena se uporabljajo ne glede na določbe 2. člena te konvencije za davke vseh vrst in opisov.

26. člen

POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVORA

1. Kadar oseba iz države pogodbenice meni, da imajo ali bodo imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanjo za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami te konvencije, lahko ta oseba ne glede na sredstva, ki ji jih omogoča domače pravo teh držav pogodbenic, predloži zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, katere rezident je, ali če se njen primer nanaša na prvi odstavek 25. člena, tiste države pogodbenice, katere državljan je. Zadeva mora biti predložena v treh letih od prvega uradnega obvestila o dejanju, ki je imelo za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami konvencije.

2. Pristojni organ si, če se mu zdi pritožba upravičena in če sam ne more priti do zadovoljive rešitve, prizadeva rešiti primer s skupnim dogovorom s pristojnim organom druge države

pogodbenice z namenom izogniti se obdavčevanju, ki ni v skladu s konvencijo. Vsak dosežen dogovor se izvaja ne glede na roke v domačem pravu držav pogodbenic.

3. Pristojna organa držav pogodbenic si prizadevata s skupnim dogovorom razrešiti kakršne koli težave ali dvome, ki nastanejo pri razlagi ali uporabi konvencije. Prav tako se lahko med seboj posvetujeta o odpravi dvojnega obdavčevanja v primerih, ki jih konvencija ne predvideva.

4. Pristojna organa držav pogodbenic lahko neposredno komunicirata med seboj, vključno prek skupne komisije, ki jo sestavljata sama ali njuni predstavniki, da bi dosegla dogovor v smislu prejšnjih odstavkov.

27. člen

IZMENJAVA INFORMACIJ

1. Pristojna organa držav pogodbenic si izmenjavata take informacije, ki so potrebne za izvajanje določb te konvencije ali domače zakonodaje držav pogodbenic glede davkov, za katere se uporablja ta konvencija, če obdavčevanje na njeni podlagi ni v nasprotju s konvencijo, zlasti za preprečevanje goljufij in za lažje izvajanje zakonskih predpisov proti izogibanju davčnim obveznostim. Izmenjava informacij ni omejena s 1. členom te konvencije. Vsaka informacija, ki jo prejme država pogodbenica, se obravnava kot tajnost na isti način kot informacije, pridobljene po domači zakonodaji te države pogodbenice, in se razkrije samo osebam ali organom (vključno s sodišči in upravnimi organi), udeleženi pri odmeri ali pobiranju, izterjavi ali pregonu ali odločanju o pritožbah glede davkov, za katere se uporablja konvencija. Te osebe ali organi uporabljajo informacije samo v te namene. Informacije lahko razkrijejo v sodnih postopkih ali pri sodnih odločitvah.

2. V nobenem primeru se določbe prvega odstavka tega člena ne razlagajo, kot da nalagajo kateri koli državi pogodbenici obveznost:

- a) da izvaja upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice,
- b) da priskrbi informacije, ki jih ni mogoče dobiti po zakonski ali običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice,
- c) da priskrbi informacije, ki bi razkrile kakršno koli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinske postopke, ali informacije, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.

28. člen

ČLANI DIPLOMATSKIH PREDSTAVNIŠTEV IN KONZULATOV

Nobena določba te konvencije ne vpliva na davčne ugodnosti članov diplomatskih predstavništav ali konzulatov po splošnih pravilih mednarodnega prava ali določbah posebnih sporazumov.

Naslednji prvi do tretji odstavek 10. člena MLI se uporabljajo in prevladajo nad določbami te konvencije:

10. ČLEN – PRAVILO O PREPREČEVANJU ZLORAB ZA STALNE POSLOVNE ENOTE
V TRETJIH JURISDIKCIJAH

Prvi odstavek 10. člena MLI

1. Kadar:

- a) podjetje *države pogodbenice* doseže dohodek v drugi *državi pogodbenici* in prvo omenjena *država pogodbenica* ta dohodek obravnava kot dohodek, ki se pripiše stalni poslovni enoti tega podjetja v tretji jurisdikciji, in
- b) se dobiček, ki se pripiše tej stalni poslovni enoti, oprosti davka v prvo omenjeni *državi pogodbenici*,

se ugodnosti po *konvenciji* ne uporabljajo za kateri koli del dohodka, ki se v tretji jurisdikciji obdavči z davkom, nižjim od 60 odstotkov davka, s katerim bi se ta del dohodka obdavčil v prvo omenjeni *državi pogodbenici*, če bi bila ta stalna poslovna enota v prvo omenjeni *državi pogodbenici*. V takem primeru se kateri koli dohodek, za katerega se uporablja ta odstavek, še naprej obdavčuje v skladu z domačim pravom druge *države pogodbenice* ne glede na katere koli druge določbe *konvencije*.

Drugi odstavek 10. člena MLI

2. Prvi odstavek 10. člena MLI se ne uporablja, če je dohodek, ki izhaja iz druge *države pogodbenice*, kot je opisano v prvem odstavku 10. člena MLI, dosežen z ali v povezavi z dejavnim opravljanjem poslovne dejavnosti prek stalne poslovne enote (ki ni poslovna dejavnost izvajanja, upravljanja ali preprosto imetništva naložb za račun podjetja, razen če gre za bančne ali zavarovalniške dejavnosti ali dejavnosti v zvezi z vrednostnimi papirji, ki jih opravlja banka, zavarovalnica oziroma registrirani trgovec z vrednostnimi papirji).

Tretji odstavek 10. člena MLI

3. Če se v zvezi z delom dohodka, ki ga doseže rezident *države pogodbenice*, ugodnosti na podlagi *konvencije* v skladu s prvim odstavkom 10. člena MLI ne priznajo, lahko pristojni organ druge *države pogodbenice* v zvezi s tem delom dohodka te ugodnosti kljub temu prizna, če na podlagi zahteve, ki jo predloži ta rezident, ugotovi, da je priznanje teh ugodnosti upravičeno glede na razloge, zaradi katerih ta rezident ni izpolnjeval zahtev iz prvega in drugega odstavka 10. člena MLI. Pristojni organ *države pogodbenice*, ki mu je rezident druge *države pogodbenice* predložil zahtevo v skladu s prejšnjim stavkom, se pred odobritvijo ali zavrnitvijo zahteve posvetuje s pristojnim organom te druge *države pogodbenice*.

Naslednji prvi odstavek 7. člena MLI se uporablja in prevlada nad določbami te konvencije:

7. ČLEN MLI – PREPREČEVANJE ZLORAB MEDNARODNIH SPORAZUMOV
(Določba testa glavnega namena)

Ne glede na katere koli določbe *konvencije* se ugodnost po *konvenciji* v zvezi z delom dohodka ali premoženja ne prizna, če je ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin mogoče sklepati, da je bila pridobitev te ugodnosti eden od glavnih namenov katerega koli dogovora ali transakcije, na podlagi katerega je bila neposredno ali posredno pridobljena ta ugodnost, razen če se ne ugotovi, da bi bilo priznavanje take ugodnosti v teh okoliščinah skladno s cilji in nameni ustreznih določb *konvencije*.

29. člen

ZAČETEK VELJAVNOSTI

1. Vsaka država pogodbenica drugo uradno obvesti po diplomatski poti, da so končani postopki, ki se po njeni domači zakonodaji zahtevajo za začetek veljavnosti te konvencije.

2. Ta konvencija začne veljati na datum prejema poznejšega od teh uradnih obvestil in njene določbe se uporabljajo:

- a) v zvezi z davki, zadržanimi pri viru, za zneske, plačane prvega januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati konvencija;
- b) v zvezi z drugimi davki za davke, odmerjene za obdobja z začetkom prvi dan januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati konvencija.

30. člen

PRENEHANJE VELJAVNOSTI

Ta konvencija velja, dokler je katera koli država pogodbenica ne odpove. Vsaka država pogodbenica lahko odpove konvencijo po diplomatski poti s pisnim obvestilom o odpovedi najmanj šest mesecev pred koncem katerega koli koledarskega leta po petih letih od datuma začetka veljavnosti konvencije.

V takem primeru se konvencija preneha uporabljati:

- a) v zvezi z davki, zadržanimi pri viru, za zneske, plačane prvega januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem je bilo dano obvestilo;
- b) v zvezi z drugimi davki za davke, odmerjene za obdobja z začetkom prvi dan januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem je bilo dano obvestilo.

V dokaz navedenega sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščenca, podpisala to konvencijo.

Sestavljeno v dveh izvornikih v Ljubljani dne 23. aprila 2003 v slovenskem, ukrajinskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Pri različni razlagi besedil prevlada angleško besedilo.

Za Vlado
Republike Slovenije:

Milojka Kolar

Za Vlado
Ukrajine:

Ljudmila Musina